

På dette grundlag er der herefter foretaget en række mere væsentlige ændringer i det tidligere fremsatte lovforslag:

- a) i lovforslagets § 1:
- 1) § 3 om enerettens omfang,
 - 2) § 6 om konventionsprioritet,
 - 3) § 65 om udskrift af domme,
 - 4) § 82 om rettens adgang til at udsætte sagen i søgsmål om patentkrænkelser er udgået (dette har bevirket en ændret nummerering af §§ 83-88),
 - 5) § 89-90 om konvertering er sammenføjet i én paragraf (dette har bevirket en ændret nummerering af §§ 91-98).
- b) i lovforslagets § 4, nr. 4.

Der er desuden foretaget ændringer af redaktionel karakter i følgende bestemmelser. (Tallene i parentes angiver paragraffens nummer i det tidligere lovforslag):

- a) i lovforslagets § 1: § 1, stk. 2, § 2, stk. 3, § 8, stk. 3, § 15, stk. 1, § 22, stk. 2 og 6, § 28, stk. 2, § 29, § 30, § 31, § 32, § 33, § 34, stk. 2, § 36, § 37, § 38, § 41, § 45, stk. 2, § 72, § 73, § 74, stk. 1, § 75, stk. 3 og 4 (§ 75, stk. 3 og 5), § 76, § 77, stk. 1 og 3, § 78, § 80, § 81, stk. 1, § 82, stk. 2 (§ 83, stk. 2), § 84 (§ 85), § 85, stk. 1 (§ 86, stk. 1), § 86 (§ 87), § 87, stk. 1 (§ 88, stk. 1), § 88 (§§ 89 og 90) og § 93 (§ 95).
- b) i lovforslagets § 3, § 4, nr. 1-3 og §§ 5-6.

De ovenfor nævnte internationale aftaler på patentrettens område er følgende:

- 1) Konvention om samordning af visse dele af den materielle patentret udfærdiget i Strasbourg den 27. november 1963.
- 2) Patentsamarbejdsstraktat (PCT) udfærdiget i Washington den 19. juni 1970.
- 3) Konvention om meddelelse af europæiske patenter (Den europæiske Patentkonvention) vedtaget i München den 5. oktober 1973.
- 4) Konvention om Det europæiske Patent for Fællesmarkedet (Fællesskabets Patentkonvention) vedtaget i Luxembourg den 15. december 1975.

De nævnte konventioner var medtaget som bilag 2-5 til det tidligere fremsatte lovforslag, jfr. Folketingstidende 1976-77 tillæg A, sp. 1295. Disse bilag er af praktiske grunde udeladt af forslaget ved dets genfremsættelse.

I.

Disse aftaler er af afgørende betydning for det internationale samarbejde på patentrettens område, der indledtes med vedtagelsen af Pariserkonventionen af 20. marts 1883, som Danmark ratificerede i 1894. Konventionen, der senest er revideret i Stockholm i 1967, er tiltrådt af næsten alle europæiske lande og af en række lande uden for Europa. Konventionens bærende princip er, at personer, der tilhører en af de kontraherende stater, for så vidt angår beskyttelse af den industrielle ejendomsret, i alle de kontraherende stater skal nyde samme fordele, som hver stats love indrømmer egne statsborgere. Konventionen indeholder bl. a. nogle grundlæggende patentretlige regler, som de kontraherende stater følger, og disse staters patentlovgivning adskiller sig derfor principielt ikke fra hinanden på væsentlige punkter. De kontraherende stater udgør en union, Pariserunionen, hvis administrative organ var Det internationale Bureau for Beskyttelse af den Industrielle Ejendomsret (BIRPI), indtil dette indgik i en ny organisation, Verdensorganisationen for Intellectuel Ejendomsret (WIPO). Denne organisation har sæde i Genève.

Den teknologiske udvikling i årene efter den anden verdenskrig gav sig udslag i en stigende patenteringsaktivitet og dermed i en voksende arbejdsbyrde for de nationale patentmyndigheder. Der opstod derfor naturligt tanker om at søge arbejdet med behandlingen af patentansøgninger rationaliseret gennem samarbejde mellem flere lande.

Således oprettede Benelux-landene og Frankrig i 1947 Det internationale Patentinstitut i Haag. Institutets opgave er at udføre nyhedsundersøgelser af patentansøgninger for de stater, herunder også Schweiz, som er tilsluttet aftalen. Et andet regionalt samarbejde blev indledt i 1955 gennem nedsættelse af komiteer i Danmark, Finland, Norge og Sverige, der fik til opgave at udarbejde forslag om et nordisk patentfællesskab. Komiteerne afgav i 1963 »Betenkning angående Nordisk Patentlovgivning«, der indeholdt udkast til enslydende patentlove for de nordiske lande, herunder bestemmelser om patent på grundlag af nordiske patentansøgninger. Bestemmelserne herom skulle dog først sættes i kraft ved særlig overenskomst. Enslydende nordiske patentlove blev på grundlag af komiteernes udkast vedtaget i alle de nordiske lande - i Danmark patentlov nr. 479 af 20. december 1967, der trådte i kraft den 1. januar 1968.

Den særlige overenskomst om ikraftsættelse af bestemmelserne om patent på grundlag af nordisk patentansøgning er dog ikke blevet gennemført.